13/09/2019

“Έμπρακτη πληροφορία ότι ο Γέροντας βρήκε παρρησία στον Θρόνο του Θεού”

/ Αγιορείτικα

Γέροντας Εφραίμ, Προηγούμενος Ι.Μ. Φιλοθέου

Α΄

Όταν ο Γέροντας ζούσε ακόμη, υποσχέθηκε στον παπα-Εφραίμ τον Κατουνακιώτη: «Θα περάσω να σε αποχαιρετήσω, προτού να φύγω». Αυτός κατάλαβε, ότι θα τον αποχαιρετήση προτού πεθάνη. Αλλά ο Γέροντας εκοιμήθη και ο παπα-Εφραίμ έλεγε μέσα του: «Μα, μου είπε ότι θα με ειδοποιήση προτού πεθάνη, γιατί δεν με ειδοποίησε;»

Πέρασαν έτσι τριάντα εννιά ημέρες και το απόγευμα της τριακοστής ενάτης ημέρας από της κοιμήσεως, ενώ καθόταν στην αυλή κι’ έκανε σφραγίδια, αισθάνθηκε ξαφνικά μία έντονη ευωδία και πολύ μεγάλη γλυκύτητα στην καρδιά του! Πετάχθηκε επάνω.

-Τι ευωδία είναι αυτή;

Έψαξε όλο το σπίτι, αλλά κανείς δεν έκαιγε θυμίαμα. Θυμήθηκε τον Γέροντα και πληροφορήθηκε ότι αυτός τον επισκέφθηκε. Μέτρησε τις ημέρες και ήταν 39, οπότε την 40ην ημέρα πήγε στον τόπο του. Τότε θυμήθηκε που του είπε: «Πριν φύγω, θα περάσω να σε αποχαιρετήσω!»

Β΄

Πριν κοιμηθή ο Γέροντας, μου είχε αναθέσει πολλές δουλειές. Έκανα εργόχειρα, υπηρετούσα τους ξένους, υπηρετούσα τον ίδιο κατά την ασθένειά του, απαντούσα στην αλληλογραφία του και παράλληλα είχα και Λειτουργία κάθε μέρα και φυσικά και την νυκτερινή αγρυπνία μου. Απ’ όλα αυτά ήμουν πολύ κουρασμένος.

Κάποια μεσάνυχτα, πήγα να βάλω μετάνοια ως συνήθως, για να πάω να λειτουργήσω. Μιάς και ήταν καλοκαίρι, ο Γερο-Αρσένιος και ο Γέροντας είχαν βγη στην δροσερή απλωταριά με τα κομποσχοινάκια τους και ακουμπούσαν πάνω στα κάγκελλα. Εγώ κάθισα κάτω, επειδή ήμουν κουρασμένος.

-Γιατί εσύ, μου λέει, κάθεσαι κάτω;

-Κουράσθηκα, Γέροντα.

-Χμ! Ναί, πράγματι κουράσθηκες μικρούλη. Παρακουράσθηκες. Το ξέρω σ’ έχω φορτώσει πολλά, αλλά κάνε λίγη υπομονή λίγες μέρες ακόμα. Και όταν φύγω και βρω παρρησία στον Θεό, θα σου στείλω Χάρι με το τσουβάλι. Όχι με το δράμι και την οκά, αλλά με το τσουβάλι θα σου στέλνω τη Χάρι.

-Ευχαριστώ, Γέροντα.

Όταν έφυγε ο Γέροντας από τον μάταιο κόσμο, όπως μας είχε διατάξει, εμείς οι υποτακτικοί του χωρισθήκαμε, για να κάνουμε διαφορετικές συνοδείες. Εγώ ήμουν με τον πατέρα Τιμόθεο τον μετέπειτα πατέρα Ιωσήφ τον Φιλοθείτη, που ο Γέροντας μου είχε αφήσει υποτακτικό.

Περίπου δύο μήνες από την κοίμησί του με ρωτάει ο πατήρ Τιμόθεος:

-Έχει ευλογία να πάω το βράδυ στις Καρυές, γιατί πονάνε τα δόντια μου;

-Να πας, του είπα.

Μόλις έφυγε ο πατήρ Τιμόθεος το βράδυ, έμεινα ολομόναχος και ήμουν στην απλωταριά, εκεί που κοιμήθηκε ο Γέροντας. Αισθάνθηκα πολλή γλυκύτητα μέσα

μου, δηλαδή, το προοίμιον ότι θα γινόταν κάτι πολύ σοβαρό. Ένιωσα μέσα μου αυτό που λέει ο Αββάς Ισαάκ ο Σύρος: «Όταν πρόκειται να γίνη ο τοκετός του Χριστού μέσα στην καρδιά του ανθρώπου, όπως η γυνή αισθάνεται το σκίρτημα του βρέφους πριν γεννήση, ότι είναι ζωντανό, έτσι νοιώθει και ο άνθρωπος ότι θα γεννηθή ο Χριστός στην ψυχή του, ένα σκίρτημα χάριτος». Και είπα: «τι γίνεται τώρα; Φαίνεται, είναι το σκίρτημα της Χάριτος του Αγίου Πνεύματος. Τι θα γίνη τώρα; Γι' αυτό είπα, ας πάω να κλειστώ μέσα στο κελλί μου». Αλλά δεν πρόλαβα. Όπως ήμουν εκεί, ήρθε η ευλογία Θεού, μια ευφορία Χάριτος και μια ουράνια γλυκύτητα. Όχι σαν κι' αυτά που δοκιμάζουν οι αιρετικοί και οι πλανεμένοι, που στην πραγματικότητα είναι δαιμόνια και δεν βγαίνουν κιόλας.

Το μυαλό μου έγινε αγγελικό, η ψυχή μου μεταμορφώθηκε και τα δάκρυα έρρεαν από χαρά ποτάμι! Και ούτε βήμα δεν μπορούσα να κάνω. Κάθισα πάνω στην απλωταριά και στηρίχθηκα εκεί να μην πέσω κάτω. Και κοιτούσα τον ουρανό μονάχα, τα νοερά μάτια της ψυχής μου έβλεπαν στο βάθος του ουρανού και ένιωθα μέσα στην ψυχή μου ανέκφραστη ευτυχία και θεία μακαριότητα.

Και από τον ουρανό, σαν να είχε βάλει ο Θεός ένα τεράστιο «χωνί», κι' έρριχνε μέσα στην καρδιά μου, την θεία Του μακαριότητα. Δηλαδή κατέβαιναν γνώσεις, πολλές ουράνιες γνώσεις, ακατάληπτη αγαλλίασις, γλυκύτης, έκπληξις και δάκρυα πολλά. Κι' εγώ ξετρελάθηκα. «Τι ευλογία Θεού!»

Δεν ξέρω πόση ώρα καθηλώθηκα εκεί και δεν μπορούσα να φύγω, έως ότου υπεστάλη κάπως η Χάρις και μπόρεσα και πήγα μέσα στο κελλί μου σιγά-σιγά. Και αφού σταμάτησε λίγο έπιασα κι' έγραφα, καθ' υπαγόρευσιν εσωτερική. Έγραψα τα πολλαπλά χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος και τα έστειλα σε μια μοναχή. Και μου έρχεται ο λογισμός: «Να, το τσουβάλι της Χάριτος του Γέροντος! Αυτό είναι! Να, η έμπρακτη πληροφορία ότι ο Γέροντας βρήκε παρρησία στον Θρόνο του Θεού!»

Πηγή:https://www.pemptousia.gr /Γέρων Εφραίμ Φιλοθείτης, Γέρων Ιωσήφ ο Ησυχαστής και Σπηλαιώτης (1897-1959).